

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 7. Oratio fortis, victoriosa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Dimitte me, & deleam eos. Ex. 32. 10. Quando dicit, *dimitte me*; ostendit, se teneri posse, nē faciat, quod minatus est: Dei enim potentiam servi preces impediēbant. S. Hieron. ep. 12. ad Gaudentium de Pacatula infantula educatione. Quasi victus esset Dominus, dicit: *dimitte me*: quia Sancti suis orationibus, & desideriis, tenent eum; nē in peccatoribus suam exerceat iustitiam. Hugo Card. in Gen. c. 32. *Non est, qui invocet nomen tuum; qui consurgat, & teneat te.* II. 64. 7.

Tenui illum, nec dimittam. Cant. 3. 4. Tenetur Deus orationis devotione, desiderio, importunitate, memoriā, prece, fide, & expectatione exauditionis: nec dimittitur, si ab intentione non cessetur, nec vultus amplius in diversa mutetur. Richard. à S. Vict. hic.

Tu noli orare pro populo hoc; nec assumes pro eis laudem, & orationem, & non obstitas mihi. Jer. 7. 16. alii: *nē depreceris me.*

Stans Jesus &c. Luc. 18. 40. Vide, quanta operatur oratio perseverans. Oratione suā stare fecit solem Josue ad occasum pergentem. Properabat Jesus Jerosolymam, ut occumberet; & summā celeritate viam perurgebat: detinetur verò oratione cœci. Olorius D. Quinquas.

Coegerunt illum. Luc. 24. 29. Sed quomodo cogitur Christus? qui nullis potestatibus subiacet? penitus pijs precibus & orationibus humilibus detinebat. Hōc quippe modō Jacob Angelum detinebat; cū Angelus diceret: *dimitte me, aurora est.* Similibus reliculis Moyses Dominum ligaverat, *dimitte me.* Simon Cas. l. 14. hic.

§. VII.

Oratio fortis, victoriosa.

Num. 1.

Contra hostes visibiles.

Do tibi partem unam &c. Gen. 48. 22. Paraphrasis Chald. *do tibi partem partem quam supra fratres tuos, quam tuli de manu Amorrhæi, oratione mea, & observatione.*

In gladio & arcu meo. Gen. 48. 22. Dices: hunc agrum emit Jacob. c. 33. 19. & Jos. 24. 32. Quomodo ergo dicitur hic, quod eum acquisierit gladiō? Chaldaeus, & ex eo Abulenſis, vertunt: quæ euli gladiō, id est, oratione, & precibus, hæc enim sunt arma Sanctorum. Cornel. hic.

Cūque appropinquasset Pharaon timuerunt valde, clamaveruntq; ad Dominum. Ex. 14. 10. Pharaon, qui resistit miraculis pervicax, orationi concessit triumphum. Naxera in Jos. 14. §. 24.

Cūque levaret Moyses manus, vincebat Israel &c. Ex. 17. 11. Orat Moyses, & vincit; cessat, & vincitur. Didicit Christianus quid gerat; invenit, quid fugiat. Didicit, inquam; unde aut vincatur, aut vincat: quamvis instantius Christiano orandum sit: &

quia periculosior hostis est, & pro seipso, non altero, pugnat. Unde apparet vires hosti illi dare, qui cessat; & sese ei subicere, qui non orat. Quod totum est, odisse sua, & diligere aliena: sibi ipsi hostem existere, dum contra hostem nolit jugiter orare. Hostis enim, dum oras, premitur; dum cessas, erigitur. S. Chrysoſt. tom. 1. serm. de Moysē. Moyses contra hominem, & pro aliis orando, pugnat. Nec quisquam poterit excusari, qui hostem vincere nolit, dum orando cessavit. Et tamen in Moysē corpus deficiebat, non voluntas aliquando cessabat. Si ergo fragilitatis causa in Moysē, excusari non potuit, quemadmodum in nobis voluntas poterit excusari? S. Rupertus l. 3. c. 20. in Exod.

Vociferamini. Jos. 6. 16. *Sum princeps exercitus Domini, & nunc venio.* Ex. 5. 14. Lyr. ad adiutorium vestrum. Ex quibus Josue auxiliis protegatur. Nihilominus Jericho invadens populum clamoribus cœlum pulsare imperat: *dixit Josue ad omnem Israel: vociferamini.* Omni populō vociferante muri illicō corruerunt. Naxera in Jos. 6. §. 11.

Sol contra Gabaon nē movearis. Jos. 10. 12. Cajetanus: primum elevavit mentem in Deum, supplicando pro integrā victoria: & Deus inspiravit ei, ut indiceret soli, & lunæ, moram. Dixit Moyses ad Josue: *elig viros, & egressus pugna contra Amalec.* Ex. 17. 9. Adhuc tyro in hostes involavit intrepidus; & modo jam strenuus, totque claris trophæis, divinā adhortatione egebit, nē prælia detrectet pavidus. Vivente Moysē pugnam inire non timuit, fretus Moysis præcationis auxilio: at mortuō jam Moysē, quia defunt illi orationis arma, timet inire conflictus. Naxera in Jos. 10. §. 41. oratio inexpugnabile telum.

Vocavitque ronsorem, & rasi septem crines ejus. Judic. 16. 19. Vidisti fortissimum Samsonem? quæ ille facinoræ non egit? quos hostes non contrivit? sed hæc omnia, dum crines salvi in capite: verum, abrado capite, quam miser! Joachimus Abb. p. 1. expof. in Apoc. necesse est, ut mens fortis viri sanctis, & Deo dignis meditationibus implicetur: alioquin, ut ruat, necessum est; qui abrado interiori capite, fortiter se posse agere, & in toto stare, præsumit. Bæza t. 1. l. 4. c. 1 §. 2.

Porro faber ferrarius &c. 1. Reg. 13. 19. Porro Deus eludit cautionem, & prudentiam Philistinorum, dum per Samuelem dedit Hebræis victoriam sine ferrō, & armis ferreis. Unde S. Gregorius: armati ab inermibus victi sunt: ut totum, quod vincitur, omnipotentis Dei laudibus tribuatur. Mysticē faber est orans, & meditans; qui æma spiritalia in igne devotionis cudit. Cornelius hic.

Ego venio ad te in nomine Domini exercituum, Dei agminum Israel. 1. Reg. 17. 45. Admirandus ille David Goliath illum immanem, cū veluti dæmon quispam formidandus irrueret; non armis, neque gladiis, sed precibus, dejecit. S. Chrysoſt. de orando Deum

Deum I. I. Sincerae, intentaeque precationi deditur perficiebat, quaecumque volebat; & orationibus suis bella conficiebat; trophaeaque statuens victoriam victoriae copulabat. Habuit enim invicta arma, superna scilicet praesidia; quae non solum ad humana bella conficienda sufficiunt; sed etiam ad demonum cohortes perimendas. Id. in Gen. hom. de S. Davide notu orare solito.

Cumq; orasset Eliseus. 4. Reg. 6. 17. 18. Licet Eliseus pro se videret mortem plenum equorum, - oravit tamen ad Dominum. S. Ambros. l. 86. S. Eliseus hostes suos non armis superabat, sed oratione vincebat. Nam cum idem ministro suo, ad depellendum ejus timorem plures adesse diceret defensores, nec metes ab illo posset auferri; tunc oravit ad Dominum. Naxera in l. 6. §. 11.

Clamavit omnis populus &c. Judith. 4. 8. Israelitae ad Holofernis potentiam repellendam magnis praesidiis se munierunt v. 3. *praecoccupaverunt omnes vertices montium &c.* sed perinde, ac si haec omnia munimenta inania censerent, ad orationem confugerant: *Clamavit &c.* Lyran. fecit primo, quod potuit; ne tentaret Deum, sed residuum, quod facere non poterat, Deo precibus commendabat: Certus omnino, vana esse omnia praesidia, humana, nisi divinitus firmarentur. Judith ipsa, non modo in periculo precibus incumbebat. c. 9. 2. sed & cum pugna penes confecta, & victoria parva, videbatur (jam enim stabat ad lectum Holofernis altum dormientis, jam ejus gladium manu altera evaginaverat, jam nihil aliud superesse videbatur, quam victoria) & nihilominus, de successu adhuc timida, orat. c. 13. 9. *confirma me Domine Deus in hac hora.* Mendoza in 1. Reg. 7. annot. 28. sect. 2.

An putas, quia non possum rogare Patrem meum &c. Matth. 26. 53. Cur non (quod ad speciem opportunius) dixit: an putas me divinitate nudatum, quem velut inermem, & imbecillum, inconsulte defendis? Divinitatem tacet, & rogandi potentiam ostentat. Est enim vel unius justii, ut profliget hostiles copias, oratio validior, quam armatorum manus; ut orantem, licet inermem, vincat. Naxera in Jos. 7. §. 14.

Historia.

In arcum redactus ab hoste, accivi, quos Christianos vocamus. Si perquisiti multi reperti sunt. Infirmi in eos, quod non debueram, ut postea cognovi ex mirifica eorum potentia. Qui mox rem aggressi sunt absque telis, armis, tubisque: nimirum abstinentes ab hujusmodi paratu, & contenti Deo, quem circumferunt secum in conscientia. Credibile est igitur, licet impios existimemus, Deum pro munimento habere in pectore. Prostrati enim humi non solum pro me deprecati sunt, sed & pro praesenti exercitu; petentes opem contra urgentem sitim & medium. Quintus enim dies erat, in qua aqua carere coeperamus: eramus quippe in hostili solo, in ipso meditullio

Polyanth, Sacra, Tom. II.

Germania. Confestim autem, ut procubuerunt in facies, & preces fuderunt ad ignotum mihi Deum; descenderunt de caelo, in nos quidem frigidissimus imber, in nostros vero hostes grando mixta fulminibus; ut sine mora sentiremus praesto esse invictam opem Dei potentissimi. S. Justinus M. ex epistola Marci Aurelii Antonini Imperatoris ad Senatum.

Quis inter Europae reges aut viribus robustior, aut militari arte doctior fuit Lusitaniae rege Alphonso Henrico? à nullo unquam victus; precibus tamen cujusdam sancti Eremita, victorem se è bello semper redire, non erubescere dictitare. Verba tegis refert Petrus Barbosa de invidia, & vera ratione status: ipse me adjuvabat ad praelia sic bene; quod, cum oraret, ego vincebam; & uno die, quo fui sine illò multos milites amisi, & recessi cum lazeria, quia rixavi sine oratione boni viri. Nunnus Alvarez Pereira Lusitani regni assertor sub Joanne I. ad bellum non prodibat, quin prius orationi vacaret, & saepe flagellis se ipsum caederet. Alvarez in Gen. 48. Illustr. 321.

Num. 2.

Contra invisibiles.

Bonum scutum oratio, quò omnia adversarii ignita spicula repelluntur. S. Ambros. orat. funebri de obitu Valentiniani Imp.

Preces vocat S. Chrysof. hom. 29. in Gen. inexpugnabilem murum, tutam anchoram, portum fluctuum expertem; per quas omnia difficilia levia, & facilia sunt. Praesidium animae inexpugnabile. Id. hom. 26. in acta.

Non leonis rugitus bestias sic fugat, ut justii oratio demones. S. Chrysof. hom. 53. in act.

Nihil aequè pollet, ac deprecatio: haec enim est, quae ex impossibilibus possibilia facit, ex difficilibus facilia; & ea, quae minus recte habent, corrigit. Id. tom. 6. hom. de Anna.

In tentationem vadit, qui ad orationem non vadit. S. Chrysol. l. 43.

Novit sacrilegus impostor; se in animam, quae in oratione constanter perseverat, nihil posse; deque ea subvertenda se prope desperare debere. Ex vita S. Theresiae lum. & dogm. spir.

§. VIII.

Oratio transfiguratur, illuminatur, confortatur &c.

Ignorabat, quòd cornuta esset facies sua ex consorcio sermonis Domini. Ex. 34. 29. Ex contemplatione facies fit lucida, & cornuta. de Ponte in Cant. 3. Exh. 23. §. 2.

Transfiguratus est ante eos. Matth. 17. 2. In oratione facies hominis illustratur: quia, dum facies mentis nostrae ad Deum convertitur, illuminatur, melioratur, & perficitur, S. Bonaventura in c. 9. Luc.

H h 2

Sur-